

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 2430/07
24.01.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Зоје Поповић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником суда Вером Маринковић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужилаца АА и ББ, које заступа АБ, адвокат, против решења Јавног предузећа "Путеви Србије" Београд, Булевар краља Александра бр. 282, број: IV-02-01-181/1-5838/117 од 24.11.2006. године, у предмету накнаде за коришћење комерцијалног објекта, у нејавној седници већа одржаној дана 24.1.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Јавног предузећа "Путеви Србије" Београд, број: IV-02-01-181/1-5838/117 од 24.11.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем тужиоцима је за коришћење бензинске пумпе, која има приступ на јавни пут означен као М-24, утврђена аконтација накнаде за 2006. годину у износу од 288.000,00 динара, коју су дужани да плате на начин и жиро-рачун ближе описан у диспозитиву решења.

У тужби поднетој овом суду тужиоци оспоравају законитост решења туженог органа. Наводе да не поседују бензинску пумпу на јавном путу означеном као М-24, због чега не могу бити странке у поступку. Предлажу да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при наводима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари Врховни суд Србије је нашао да је тужба основана.

Из образложења оспореног решења произлази да је тужени орган по службеној дужности покренуо поступак ради утврђивања аконтације спорне накнаде у 2006. години, при чему је донео одлуку на основу доказа из своје службене евиденције.

Оцењујући законитост оспореног решења, Врховни суд Србије налази да је исто донето уз битну повреду правила поступка. Ово из разлога што у списима предмета нема доказа да су тужиоци позивани од стране туженог органа, ради саслушања у смислу члана 9. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01), иако на то имају право као странке у поступку. Такође, тужени орган је одлуку донео на основу доказа из своје евиденције коју води по службеној дужности, при чему се такав начин извођења доказа примењује у скраћеном поступку, а у овом случају у складу са одредбом члана 133. напред наведеног Закона, по оцени овог суда, потребно је да се тужиоци као странке изјасне о свим релевантним чињеницама, околностима и постојећим доказима, чиме је тужени орган поступајући на изнети начин учинио повреду правила поступка које су од утицаја на решење ове управне ствари.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је на основу одредбе члана 41. став 2., у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96), одлучио као у диспозитиву пресуде, с тим што су примедбе суда у погледу поступка изнете у овој пресуди обавезне за тужени орган у смислу одредбе члана 61. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 24.1.2008. године, У. 2430/07

Записничар, Председник већа - судија

Вера Маринковић, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

